

Ivana Vuković

Ivana Vuković rođena je 1992. godine u Splitu. Apsolventica je komparativne književnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu i studentica 2. godine diplomskog studija Dramaturgije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Za vrijeme preddiplomskog studija na Akademiji nagrađena je Rektorovom nagradom za dokumentarni film *Stravinski* u Zagrebu. Paralelno uz studij, 2013. godine započinje rad na raznim pozicijama u sektoru produkcije na filmskim festivalima kao što su ZFF, MFF, DHF, Animafest i ZagrebDox PRO.

Godine 2016. na Malim noćnim čitanjima predstavlja dramu *Otok*. Radio-drama *Petrusimul* realizirana je i snimljena u suradnji Dramskog programa Hrvatskog radija i Akademije dramske umjetnosti. Ivana Vuković trenutno je angažirana kao scenaristica na dokumentarnom filmu *Berekina* u produkciji Marinis Medije te kao scenaristica dugometražnog igranog filma *Tkiva* u produkciji Castor Multimedije. Film *Tkiva* bit će njen prvi producirani scenarij dugometražnog igranog filma.

Ivana Vuković

OTOK

LICA

MILA
JULIJE

1.

Julije bos pleše i nešto pjevuši.

MILA

Julije, a šta činiš?

JULIJE

Bosonođa diva pivala je cili svoj život bosa, svugdi po svitu.

MILA

Baš je uvijek bila bosa?

JULIJE

Uvijek. I puno je pušila. I njena su vrata uvijek bila otvorena, kuća stalno puna svita.

MILA

I šta ti sad provaješ?

JULIJE

Provajen skontat kako je njoj bilo.

MILA

I?

JULIJE

Ajde, dođi sa mnom!

Mila mu pride i počne plesati s njim.

JULIJE

Moraš se skinit.

MILA

Ladno je, Jul.

JULIJE

Moraš!

Mila skida cipele.

JULIJE

(pjevuši)

Besame, besame mucho!

(ostatak strofe prohumka)

MILA

(nastavlja pjevajući)

Como si fuera esta noche la ultima vez.

A kako je ona to tek pivala! Ti bi je gušta čut!

JULIJE

Pa sve mi se više čini ko da i jesan.

MILA

I to u Africi!

JULIJE

U Africi!

Julije se malo zagleda, Mila ga gleda i nasmiješi se s idejom.

MILA

A di si je ti sluša?

JULIJE

Pa u Africi! S tobon!

Mila se smije.

MILA

A šta ti znači to?

JULIJE

Zatvori oči! Jesi? Dobro slušaj!

(pjeva, Mila mu pomaže)

Besame, besame mucho, como si fuera esta noche la última vez, besame, besame mucho, que tengo miedo a perderte, perderte despues...

Šta ti se čini da znači?

MILA

Želi da je voli. Zauvik. I noć je.

JULIJE

Vidiš kako se sve skonta. Jezik uopće nije važan, sve je to u emociji.

Mila se smije.

MILA

Ajde još malo.

Julije i Mila nastavljaju plesati, on joj pjevuši u uho.

MILA

Šta je lipo bit bos.

JULIJE

Je.

MILA

Postole nan samo smetaju.

JULIJE

Oćemo sad samo goli i bos bit?

Mila se smije.

MILA

A Jul, pa u našin godinama to bi baš bilo ružno.

JULIJE

Nikad! Ti si najlipša na svitu!

MILA

Možda jesan tebi, a šta drugi svit mora nas stare gledat?

JULIJE

Ti si možda stara, nisan ja!

MILA

E bome, Julije moj, i ti si kus starca.

JULIJE

A ti si predivna! Ti ni ne znaš da tebe svi ode vide mojin očima!

Mila se smije.

MILA

Ma šta me vide?

JULIJE

E, vide te ko najlipše nešto koje je došlo na ovi otok, onako cila blesava di nisi znala uopće ni di si ni zašto si.

MILA

E, a tad stvarno jesan lipa bila. Ali desetljeća su tu, moj Jul!

JULIJE

Ode ti vrime nigdi ne ide, Mil! Stoti put ti kažen!

MILA

Ma ne ide nigdi tebi u glavi.

JULIJE

Vidiš da si i dalje blesava. Ispast će još sad i da ja lažen.

MILA

Šta lažeš?

JULIJE

Ajde lipo, jesan ja tebi obeća da ćeš zauvik bit sritna?

MILA

Jesi, Jul.

JULIJE

I? Jesi li?

MILA

Jesan, Jul.

JULIJE

A kad prestaje zauvik?

MILA

Nikad, Jul.

JULIJE

I, koje je vrime zauvik?

MILA

To je sve vrime ovoga svita.

JULIJE
Znači, ako imaš sve vrime, onda ono jednostavno ne može proć.

MILA
Kako je onda sad obid gotov ako vrime ne prolazi?

JULIJE
Banalno, Mil, banalno!

MILA
Ali, Jul, kad ti pivaš, e, onda stvarno vrime stane.

JULIJE
(pjeva)
Besame, besame mucho!

MILA
Como si fuera esta noche la ultima vez!

Julije zagrlj Milu.

JULIJE
Ti i ja plesali cili koncert zajedno i nismo stali!

MILA
Sva si mi sjećanja uzeala

2.

Julije i Mila leže u krevetu.

MILA
Tužna san ti nešto, Jul. Pričaj mi!

JULIJE
Jesi se lipo namistila?

MILA
Jesan.

JULIJE
Ajde! Čekajući dan da završi, Marketo je leža u vrići pod palmon odgurivajući se peton da se njihanje ne zaustavi. To jutro bilo je baš ka i svako drugo al opet prijelomno. Prvi guc kave koji je tog dana uzeala nije ni približno podsjeća na one zadnjih dvadesetak lita. Osin po boji. Iako sad kad razmišlja o boji čini mu se tamnijon no što je bila inače. Sad je već prošlo dovoljno vrimena da se u sjećanje uvuče i malo želje da nije baš sve bilo tako nego nikako drugačije. Čekajući dan da završi, Marketo je shvatia da je upa u nepovoljnu fazu života koja se na nekin krajevima svita naziva monotonija. Do tog kobnog dana ta mu je rič bila nepoznanica i nakon što nije pripozna okus vlastite kave, u rječniku je potražia rič *nesvjesno* koja ga je dovela na *automatizam* koja ga je zatim dovela do riči *monotonija*. Pored nje su stajale još tri riči. *Jednolikost, istoličnost, dosada*. Sve su one Marketu bile strane, ali moğa je pretpostavit njihovo značenje. Čekajući dan da završi Marketo se još jednom pokuša siliti momenta kad je u mihuriće vrile vode usua kavu. Koliko kučarina? Koliko kučarina, Marketo? Svativši da se neće siliti, Marketo je odlučia sačekat dan da završi, a potom se priselit.

MILA
Kako je to tužno! Nama se to nikad neće dogodit, jel tako, Jul?

JULIJE
Naravno, Mil, da ne može jer smo mi, mi smo ka pjesnici. A što ti kažeš za njih?

MILA
Ne kažen to ja, Julije!

JULIJE
Dobro, neko kaže da su pjesnici...

MILA
Čuđenje u svijetu!

JULIJE
Eto, mi smo ko dva čuđenja u svitu i mi smo sigurni!

MILA
Ti si moje čuđenje u svitu, Jul!

JULIJE
Ti si moj svit, Mil!

3.

Mila još kao da spava, Julije joj priča na uho.

JULIJE
Jednon davno jedan mladić pokuša je otvorit ponistru. I nije išlo. Netko je prikuca sve izlaze iz kuće. A živija je na Mauriciusu.

Mila se kao prene iz sna.

MILA
Predivan otok.

JULIJE
Lipši od našeg?

MILA
Drugačiji. Tamo nema krša.

JULIJE
Džungla i pijesak?

MILA
Mekani, vrući pijesak.

JULIJE
Mladić je bia pun pijeska.

MILA
Ali, Jul, oni ti tamo nimaju takve kuće.

JULIJE
Nego?

MILA
Sve ti rade od bambusa. Možeš šakon probit izlaz ako očeš izać, a nemaš di.

JULIJE
To ti uopće ne bi bia loš nastavak štorije.

MILA
Znan.

JULIJE
Al, Mil, al se nismo lipo dogovorili da ne mora baš sve u štorijama bit onako kako ti kažeš da je u svitu.

MILA
Je, ali šta ja znan, sad izmišljat da na Mauriciusu žive u kamenin kućama sa škurama mi je nikako blesavo.

JULIJE
Neka ti onda. Mladić je probija šakon kuću i izaša na mekani, vrući pijesak.

Mila se smije.

MILA
I šta sad?

JULIJE
Sad ga eto tebi, ja ga nisan tia puštat iz kuće.

MILA
Ne, ti završi.

JULIJE
Ja san završia. Kako kažeš ćiaća mića, gotova priča.

MILA
To je najkraća priča na svitu.

JULIJE
Ima i kraćih.

MILA
Je, ona od pet riči.

JULIJE
Šest.

MILA
Pa to i nije priča.

JULIJE
Ti si rekla da je.

MILA
Kako ono ide?

JULIJE
A ne, to čuvam za crne dane!

MILA
A ko je zatvorila mladića u kuću?

JULIJE
Kako da ja to znam.

MILA
Ko će znat ako ne ti?

JULIJE
...

MILA
Pričaj mi!

JULIJE
Ajde ti pričaj malo meni, kad se već mišaš u moje mašte!

MILA
Neću se ja petljati u tvoje stvari.

JULIJE
Je, al one su za tebe i zbog tebe. Nikad nikome nisan priča. Osim tebi.

MILA
Ja san ti uvijek govorila da ih zapišeš.

JULIJE
I šta onda?

MILA
Onda bi išle svugdi po svitu. Naslovi u novinama. Nevjerojatna mašta čovjeka koji nikad nije napustio otok površine osam kilometara kvadratnih!

JULIJE
I sve to samo da bi zadržala najdivniju, svjetsku ženu na tih malih osam kilometara kvadratnih!

MILA
Ti si mene zapravo zatočica pričama!

JULIJE
Nije li to predivno?

MILA
Još uvijek te ne zanima šta je tamo?

JULIJE
Di tamo?

MILA
Tamo natrag.

JULIJE
Tamo natrag je ništa.

MILA
Tamo je cili, ciltati svit!

Julije zagrlila Milu.

JULIJE
Ode je moj cili, ciltati svit!

4.

*Julije je pred kućom, hmhka neku melodiju.
Mila otvara prozor.*

JULIJE
(pjeva)
Dođi kad padne mrak

dođi mi tiho ko vitar blag
dođi kad padne noć
moja Mila
val nek nosi glas
hitro kroz more duboko
dođi kad padne noć
moja mila
jer ljubav to je miris badema
nježan dodir vala plavog mora
jer ljubav to je s tobom samo sreća
olujna ili tiha ka bonaca
o, dođi, o dođi
srce drhti sad
o dođi, o dođi
ka toplog vitra dah
kroz val plavog mora
osmijeh ti je lak
i svaki dodir usana
će biti moj i tvoj
jer ljubav to je marmor tamnog mora
milovanje izlazećeg sunca
jer ljubav to je s tobom samo sreća
olujna ili tiha ka bonaca

Mila plješeće.

JULIJE
Divojko moja!

MILA
Kakva morska obrada! Spektakularno!

Julije se nakloni.

MILA
Dođi gore!

JULIJE
Ne, ne! Mlada damo, večeras ćete dobiti vašu priču na malo drugačiji način!

Mila plješeće.

JULIJE
Ta šinjorina mala balala je tako da ti stane dah.
I muško i žensko, mlado i staro, svi bi zanijemili i zaneseno je okružili. Jedan dan tako je misto odlučilo da ona mora ići dalje i zanositi i druge ljude. Tako su je poslali u grad. Prvo je cilu godinu provela zaneseno promatrajući i ne radeći ništa slično plesu. Ovi iz mista su se okupili i krenuli u grad. A ona je...

MILA
(prekine ga)
Ona je pobigla na otok.

JULIJE
(viče)
Šta?

MILA
(glasnije)
A ona je pobigla na otok.

JULIJE
A ona je pobigla na otok. Spustila se s broda među pusti otočki svit.

MILA
Nije! Nije bilo nikoga!

JULIJE
Šta ću kad dođe na prazni otok?

MILA
Samo jedan smušeni joj dođe.

JULIJE
Koji smušeni?

MILA
Jedan smušeni momak koji je pita kome je došla.

Julije se nasmiješi, Mila ga vragolasto gleda.

JULIJE
Ona je sila na neki zidić odma isprid broda i bila je

nekako cila ošamućena od sunca i mora i ka da još nije stigla na otok. Smušeni mladić joj je priša i pita je kome je došla, a ona je rekla da je samo došla. Pa ju je odvea doma. Cilo je vrime plesala i dok je hodala i dok je ležala i dok je...

MILA
Pivala je!

JULIJE
Prominila si mi cilu štoriju!

MILA
Prominila san ti cili život!

5.

MILA
Jul! Nema mi mog anđela čuvara!

JULIJE
A di je uteka?

MILA
Ne znan, ali nema ga!

JULIJE
Kako znaš?

MILA
Lipo. Ružno san sanjala.

JULIJE
Pa?

MILA
On ti je mene jednom pita čega se najviše bojin pa san rekla da sve mogu ali te ružne snove nikako. I evo, ružno san sanjala.

JULIJE
Možda samo nije pazia. Ne spavaš često popodne pa biće nije bia spreman.

MILA
Pa nisu oni samo u noćnoj smjeni, uvijek bi tribali bit tu.

JULIJE
Vidia je on da je tebi ode lipo i dobro pa je iša čuvat nekoga kome je potribno više.

MILA
A ko će mene čuvat?

JULIJE
Ja.

MILA
A od tebe?

JULIJE
Nać ćemo ga.

MILA
Kako?

JULIJE
Promisli. Možda ga nešto nisi poslušala pa se sad malo ljuti.

MILA
...

JULIJE
Ili si ti sama sa sobon u nekim nemirima?

MILA
Ne znan.
(pauza)

JULIJE
Horhi se jednon vratia doma kasno navečer i iša je skuvat kakao prije spavanja. Ude u kužinu, a tamo mu za stolom side dva anđela čuvara. Lik ih je ima dva,

zamisli. Ali nije to neka srića jer se nisu mogli dogovorit. Jedan je tia jedno, drugi drugo. I šta sad? I dođu anđeli čuvari lipo direktno njemu da svak kaže šta misli pa da on sam odluči šta će napravit. A kako da on išta napravi kad se njih dvoje, pazi anđeli, ne mogu dogovorit i ne znaju šta je zapravo ispravnije. On uopće nije moga virovat da se to događa. Skoro je poludia od muke.

MILA
Pa to je nemoguće, ne mogu se oni tako ponašat.

JULIJE
A zašto ne? On se pripa jer je mora preuzet odgovornost.

MILA
Ne mogu se oni tako ogradit, uvijek postoji ona ispravnija varijanta.

JULIJE
Vidiš, Mil, to samo pokazuje da nema konačnog rješenja. Sve ti je malo vamo malo tamo.

MILA
I dalje, mislim da bi oni trebali znat šta je za koga najbolje.

JULIJE
Stvar je da se Horhi pripa jer je mora stat iza svoje odluke. Anđeli čuvari su tu da te upozore da ćeš past i da te eventualno dignu nakon šta padneš. Ali ne mogu ti bacit oblak ispod tebe dok padaš.

MILA
Ja mislin da ja ka san bila mala uopće nisan imala anđela čuvara. Mislin, tako san mislila. Izmislila san sebi prijatelja. Super je to bilo. Ali stvar je s njima da koliko god su zamišljeni, toliko ih se ne možeš riješit, stalno su tu. Imaš obavezu s njima pričat i šta je najgore od svega sve vide, ne moš ništa sakrit od njih. Onda kad mi je mama rekla da imam anđela čuvara mogla san zaboravit na tog zamišljenog prijatelja. Zvala san ga Amico. To je prijatelj na talijanskom. Možda san mislila da stvarno je Talijan. I vidiš sad, kako san ga se sitila, sad je opet tu.

JULIJE
E pa pitaj njega jel vidia tvog anđela.

MILA
Misliš?

JULIJE
Da.

MILA
(Amicu)
Onda?
(pauza)
Kaže da ne zna.

JULIJE
Ma samo ti ne želi reć, prepotentni šupak.

MILA
Julije!

JULIJE
Sad se tu ljuti jer si ga isključila na koliko, pedeset godina?

MILA
Nisan sad baš pedeset.

JULIJE
Kako ga nikad prije nisi spomenila?

MILA
Šta sad trebaš to govorit ispid njega?

JULIJE
Šta si ga skrivala?

MILA
Sviđa mi se imat bar neku tajnu svoju.

JULIJE
Jel ima još koja?

MILA
Nema.

JULIJE
Prebrzo si to rekla.

MILA
A da ti pitaš svog anđela čuvara jel vidia mog?

JULIJE
Ništa od toga.

MILA
Nisi ni proba.

JULIJE
Pa Mil, ti si moj anđeo čuvar! Anđelica!

MILA
Jul! Ne mogu ti ja bit anđeo čuvar.

JULIJE
Kako onda jesi?

MILA
Ko te čuva od mene?

JULIJE
Ja ne želim da me iko čuva od tebe.

6.

Julije leži u krevetu, Mila gleda kroz prozor.

JULIJE
Mil!

MILA
Reci, Jul!

JULIJE
Kad si ti ono baš najsrtnija?

MILA
Kad ti još spavaš...

(Jul baci jastuk na nju, Mil se smije)

Ne zezan se! Ti još spavaš, a ja se probudin dovoljno rano i prije nego šta skuvan kavu i išta ovako uzmen deku ili lancun, više bude lancun jer za to određeno svitlo već mora bit skoro lito. Stavin katrigu ovako tu malo isprid ponistre i onda se zamotan u lancun i puštan da me odnese ta lipota. Ovako tu kroz okno od ponistre gledan. Sunce još nije toliko jako i ne blišti svitlost. Boje su čiste i jasne. Sunce okruglo i narančasto, a oko njega se more i nebo pretapaju u nijansama sivin i plavin. I kočē su tamo daleko iza na povratku, a tu bliže su male barčice s malin mrižama.

JULIJE
Slikarica moja mala!

Mila se smije.

MILA
Zašto slikarica?

JULIJE
A tako si to lipo opisala, ko da slikaš sad tu.

MILA
(nevino ga pogleda)
A Jul, kad to i je slika!

JULIJE
A lažljivice mala!

MILA
Nisan lažljivica! Malo san je i prominila.

JULIJE
Još i šaraš po nečijoj slici!

MILA
Nije, izbrisala san!

JULIJE
Još gore!

MILA
Bolje je, slušaj! Na slici tamo doli u daljini, negdi još iza su parobrodi i dim.

JULIJE
Aj već kad si je ukrala da si je malo i polipšala!

MILA
Ti od mene kradeš sve pa ti ja ne kažen da si kradljivac!

JULIJE
Ti si moje oči u svit!

MILA
Ma, neću ti više ništa pričat!

JULIJE
Da nisi to govorila!

MILA
Gotovo, šta si čua, čua si!

JULIJE
Onda ni ja više ne pričan!

MILA
Onda odsad samo slikamo!

7.

Julije stoji na bančiću, spuštene glave prema Mili koja stoji na nogama okrenuta prema Juliju, a glavu je čudno slomila sa strane.

JULIJE
Ne, nemoguće je ovako stat!

MILA
Pa ne mora bit moguće na slici.

JULIJE
A-ha, ako ne mora na slici onda ne mora ni u pričti!

MILA
Pa ne mora, ali za neke stvari jednostavno...

JULIJE
Ne, ne, Mil, ne!

MILA
Uglavnom, Jul! Vidiš sad kako je to savršeno, prava utopija ljubavi. I sad zamisli ovako po nama još zlatni listići i motivi cvića i sve. I moraš me ovako obujmit da postanemo jedno.

JULIJE
A mi već jesmo jedno!

MILA
Jel ti se sviđa slika?

JULIJE
Ma je, nekako u cilon ton neredu ti i ja imamo smisla, ko da se nekako nadopunjujemo, zajedno smo napunili cili okvir.

MILA
E, pa to ti je zato šta ljubav ima smisla. Bez obzira na cili nered okolo.

JULIJE
A čekaj onda. Ako san ja taj slikar jel, ko si onda ti?

MILA
Pa misli se da je on to naslika sebe i svoju ženu.

JULIJE
Kako misli?

MILA
A nije to doslovno naslikano. Ali zbog boje kose neki misle i da je ta žena sa slike zapravo model koji je već prije slika.

JULIJE

Ne razumin, Mil.

MILA

Šta?

JULIJE

Pa onda je i tu drugu volia?

MILA

Mislin da nije.

JULIJE

Ne razumin kako može napraviti sliku punu ljubavi, a slika je za neku drugu ženu.

MILA

Zapravo je slika za neki muzej.

JULIJE

Dobro, ali nije mislio na muzej dok je to radia već na ljubav koju ima s nekom ženom.

MILA

E.

JULIJE

A pa kako onda sad druga žena ako je nije volia?

MILA

Jul, pa jel moraju doslovno bit njih dvoje, važna je emocija, a ne jezik, jel tako?

JULIJE

Ja nikad ne bi našu priču priča s nekin drugin likovima.

MILA

Ni ja, Jul!

8.

Mila i Julije sjede na plaži odmah blizu mora.

MILA

Meni je more kao jedna velika misao svih ljudi na ovom svijetu. Uvijek imam dojam da ono sve zna.

JULIJE

Nije zaludu da kad staviš prst u more si povezan sa cilin svijetom.

MILA

Amo probat!

JULIJE

Ajde!

Mila i Julije se približe moru i urone ruke u njega.

JULIJE

I?

MILA

Osjećan se nekako veće.

JULIJE

Kako veće?

MILA

Veće od sebe same.

JULIJE

Možda su ove kapi koje mi sad diramo došle iz Kolumbije, iz Karipskog mora.

MILA

I sad smo zapravo na Karibima.

JULIJE

Kako je lako putovati svijetom.

MILA

Jel možeš putovati cilin morem po svijetu, a da si zapravo

još uvijek na otoku, jer di god bia ono je i dalje zapravo okolo našeg otoka?

JULIJE

Nisan nikad tako razmišlja o tome.

MILA

Pa šta misliš?

JULIJE

Mislim da je ono uvijek okolo otoka. I da je ono dobro jer nema svojih granica i pripada svima.

MILA

Ima i ono granica. I po njemu patroliraju.

JULIJE

Ali ono je iznad svega. Može se naljutiti i sve ih potopiti.

MILA

Jul! Tebe sad ne vuče da zaploviš i vidiš kakvi su Karibi?

JULIJE

Da mogu ići sa svojom barkom, otiša bi baciti oko možda.

MILA

A tamo natrag? U grad? Na kopno?

JULIJE

Ne bi. Mil, moj svijet je savršen.

MILA

Kako kad ne znaš jel tamo bolje?

JULIJE

A šta bi izaziva svijet sad?

MILA

Znatiželja?

JULIJE

Ne može bit bolje nego šta je nama ode!

MILA

Kad smo mi svijet izmaštali.

JULIJE

I šta fali?

MILA

Ja se samo koji put bojim da nisan dovoljno maštovita.

JULIJE

Ti si sušta mašta, Mil, ti si nestvarna i zaslužuješ takav svijet.

MILA

Isto mi koji put dođe da... natrag..

JULIJE

Mil, nas otok okružuje. Mi smo unutar njega i on je svugdi oko nas i čuva nas.

MILA

To je baš ružno. Ružno je da smo tako ograničeni.

JULIJE

Ma mila moja, ja ti mogu jednu stvar garantirati. A to je da će ode uvijek bit raj na zemlji. A znaš zašto?

MILA

Zašto?

JULIJE

Ode nikad neće doći vlak.

MILA

Kakve to veze ima?

JULIJE

Sve druge rajeve uništio je vlak. Macondo, Quinnipaku...

MILA

Lip je svijet, Jul. Pa i onaj s vlakovima.

JULIJE

Siguran san.

MILA

Ljudi su čudesni.

JULIJE
Jesu.

MILA
Zamisli koliko je to priča za tebe, koliko likova.

JULIJE
Pa, nebi ti ih nikad stiga ispričat sve, a takve mi ništa ne vrde.
(pauza)

MILA
A Jul, kako ti onda mene znaš ako je moja priča počela na kopnu?

JULIJE
Nema moje i tvoje priče, ima samo naša priča, jel tako? Kad san te pita da ostaneš sa mnom, da mi budeš žena, šta san ti ispriča?

MILA
Našu priču.

JULIJE
E, našu priču, najljepšu priču. Sve je to u snovima, mila moja. A tamo priko ih niko ne svača ozbiljno. Urušila bi se cila priča.
(pauza)
Mil! Šta tebe vataju neki nemiri zadnje vrime?

MILA
Pomrčina je sutra.

JULIJE
Morat ćemo ti naći tog anđela čuvara.

9.

Julije i Mila leže u liniji, dodirujući se glavama.

JULIJE
U tom trenu vrime je stalo. Ali vrlo očito, samo je stalo.

Ka da se ništa drugo tad nije smilo događat, a sve šta je bilo prije ka da nikad nije bilo. Pobrisano, strgano, poslano u vitar koji će ga odnit čim vrime odluči ponovo postojat. To je bia najmirniji i najzbuđeniji tren u jednon. Sve šta se nije događalo vani, događalo se unutar mene, sve se pokrenilo, uznemirilo, uskovitlalo, a srce je mirno išlo dalje i onako nonšaltno kuckalo kuckajući kako je sad sve kako treba bit. Nikad prije nisan se bavia mišlju o ljubavi. Za mene je to bia mit koji je dolazia s brodovima i odlazia s valovima da bi se dogođia nekin drugin ljudima na nekin drugin otocima, a možda čak i kopnima. Ja zapravo nisan težia ničemu, ima san sve. Do tad. Onda san se uznemiria jer san svatia kako zapravo neman ništa i taj moj otok na tren je bia najmanji na svitu, a onda je srce kuckalo kuckajući kako je sad sve kako treba bit, a ona, a ti si klopkala onin smišnim postolama onako blesava ne znajući uopće di si i zašto si. Boja san se da je ljubav neodrživa i zapravo san tia pobić, ali vrime je stalo i nisan se moga maknit. Pokušava san se sitit bilo čega šta bi me uvjerilo u suprotno, nemoguće je da samo došetaš tu pred mene i da je sve kako treba bit. Il san te triba čekat bar pedeset i tri godine, sedam mjeseci, jedanaest dana i noći. Il nešto. Bilo šta. Al eto, ti si došetala i jedina se kretala u tom trenu, docupkala si do zidića, spustila kufer i umorno sila na zidić. Krenilo je vrime i ja sam krenia prema tebi...

Mila se smije.

MILA
A ja san mislila da san plesala.

JULIJE
Sanja san te, Mil, točno onakvu kakva si došla.

MILA
A prije mene? To mi nikad ne pričaš.

JULIJE
Kad san ti reka, to je vitar davno odnia. A ovo je tako bilo ka da se sad dogodilo. Ja san krenia prema tebi... a dalje sve znaš.

MILA
Pričaj mi sve šta si sanja!

JULIJE
Sidila si na tom zidiću i ko da si bila cila ošamućena od sunca i mora, a i od broda biće i zapravo uopće nisi znala šta radiš tu. Ja san te pita kome si došla, da ti pomognen nosit stvari, a ti si rekla da si samo došla. Pa san te odvea doma. Cilo vrime si pjevušila sebi u bradu nešto i ništa nisi pričala samo si gledala.

MILA
Oh, island in the sun
Willed to me by my father's hand
All my days I will sing in praise
Of your forest, waters,
Your shining sand
I hope the day will never come
That I can't awake to the sound of drum
Never let me miss carnival
With calypso songs philosophical

Julije joj se pridruži u pjevanju.

JULIJE
Tako je! I dugo mi nisi tila reć šta to znači i to te bavljalo.

MILA
A onda kad san ti rekla...

JULIJE
Tako je trebalo bit, mora san ti obećat da će te uvik budit ovaj otok. I oće, zauvik!

MILA
Reka si da mi nikad neće ništa falit i da je ovaj otok sve šta ja poželin.

JULIJE
I jel tako?

MILA
Bilo je.

JULIJE
A šta je sad, Mil?

MILA
Sad se bojim.

JULIJE
U snu mi je doša i tvoj anđeo čuvar.

MILA
Stvarno, Jul?

JULIJE
Najstvarnije, Mil! Kaže da samo trebaš jako zatvorit oči i zamislit ga i on će doć!

MILA
Probat ću sutra.

10.

Mila i Julije leže pod stablom badema.

MILA
Jesan ti pričala, Jul, kad san još bila mala mala da san vidila jednu sliku...

JULIJE
Onog šta si je uho maka?

MILA
E!

JULIJE
Pričaj opet!

MILA
Bila san stvarno mala i sve mi je to bilo nekako neuhvatljivo, nejasno. Mislila san da i ja mogu tako šarat po platnu. Šetala sam među svim tim slikama i svatila kako

je život baš jednostavan. Samo ću slikat, ono, igrat se cili život s bojama i živit tako. Onda sam osjetila svu težinu toga. Gledala sam u tu rascvjetanu granu bajama zabezeknuto i mislin uopće ne izgleda ko ova ode ono ko da je prava, ali ja san sigurna da je ona mirisala. Sva dubina života je tamo ležala među tim cvićem.

JULIJE
I onda si svatila da nećeš bit slikarica?

MILA
Dva dana san bila van sebe šta mi je uopće tako nešto palo napamet.

JULIJE
A slatka Mil moja! Slatka slikarica!

MILA
Jul, to je mirisalo ko ove ode!

JULIJE
Opiši mi sliku.

MILA
Ne može se to prevest u riči, nikako.

JULIJE
To uvijek kažeš.

MILA
Kad i je tako.

JULIJE
Nisi ni probala.

MILA
Za neke stvari riči jednostavno ne postoje. To samo nekako, ne znan, osjetiš.

JULIJE
E, i ja kad san tebe vidija, osta san bez riči.

MILA
Poseban je to osjećaj, da tako nešto izvire iz malo boje.

JULIJE
Pa evo, gledaj, ali ti i ove nisu predivne?

MILA
One su tu jer su tu.

JULIJE
A, ako stavimo okvir okolo?

MILA
Tima, njima nema kraja.

JULIJE
Znači uvijek isto gledaš. Ode svaki dan drugačije.

MILA
Sigurna san da je sad vidin da ne bi bila ista.

JULIJE
Kako ne bi?

MILA
Ja san se sigurno od tad prominila. Znan da jesan.

JULIJE
Ne znan, ja mislin da ja sve uvijek vidin isto.

MILA
Ti nikad ne gledaš iste stvari.

JULIJE
A kako ti mene vidiš sad onda?

Mila se smije.

MILA
Pa ti si se cili prominija.

JULIJE
Ali dobro, ovo unutra.

MILA
Blesavi starac, to si ti!

JULIJE
Baš je ružno to za reć, Mil.

MILA
I ja san tebi starica, ne možeš sad lagat.

JULIJE
Ti si djevojčica kakva si i došla.

MILA
Da bar, Jul, da bar.

11.

Julije bos pleše pred kućom i na sav glas pjeva.

JULIJE
Besame, besame mucho,
Como si fuera esta noche la última vez,
Besame, besame mucho,
Que tengo miedo a perderte, perderte despues...

Mil!!!
Besame, besame mucho...

Mil!!!
MILA
(izlazi iz kuće)
Šta je, Julije?

JULIJE
Dođi!

MILA
Neću.

JULIJE
Ajde, dođi!

MILA
Ne mogu.

JULIJE
Bit će ti bolje kad zapplešeš.

*Mila samo sjedne na stepenice i odmahne glavom.
Julije dođe do nje, spusti se na koljena i kao da će joj izuti cipele.*

JULIJE
Skinit ćemo ove bespotrebne okove!

MILA
To nisu okovi, Julije, to su cipele! Cipele normalnim ljudima trebaju da dođu od normalne točke do druge normalne točke.

JULIJE
Viruj mi, ne treba ti to ništa.

MILA
Ma pusti me, ajde.

Mila ustane.

JULIJE
Besame, besame mucho...

MILA
Ni ne znaš što pivaš.

JULIJE
Znan.

MILA
Što?

JULIJE
Da me voliš.

MILA
I šta još?

JULIJE
I da se ne ljutiš...

MILA
I šta još?

JULIJE
Da me pojubiš sad.

MILA
Znaš šta pivaš, Julije?

JULIJE
Šta si se tako zacrvenila, šta ti je, Mil?

MILA
Pivaš da se bojiš da ćeš me izgubit jedan dan, eto šta.

JULIJE
E pa šta?

MILA
Jel to istina, Jul?

JULIJE
Ne.

MILA
Ne bojiš se da ću otić jedan dan?

JULIJE
Di bi otišla, Mil?

MILA
Natrag, Jul, natrag!

JULIJE
Zašto?

MILA
Možda želim.

JULIJE
Jel želiš?

MILA
(*tužno*)
Sanjala san, Jul.

JULIJE
Šta? Pričaj mi!

MILA
Prestani to govorit, pričaj mi pričaj mi. Nije sve u priči.

JULIJE
Kako onda? Rec mi?

MILA
Sanjala san. Sanjala san da san otišla natrag.
I nisan vidila otok tamo s kopna.

JULIJE
(*zagrlj je*)
Nećeš ti nigdi!

MILA
Sigurno?

JULIJE
Mil, ja san malo sidia s Amicom i razmišlja. U redu je, Mil, meni da ti imaš anđela čuvara, stvarno je. Ali čini mi se nekako da ti svi imaginarni prijatelji i anđeli čuvari, da su oni svi neki čovikov strah dok nekako nema svog čovika. Vidiš, Mil, ja se nisan zeza kad sam reka da si ti moj anđeo čuvar, moja anđelica, jer jesi. Mislin da je stvar s Horhijen i to šta nije ima jednog nego dva anđela čuvara zapravo dosta strašna. Ti si moj čovik, razumiš. Ka šta san i ja tvoj čovik i ono šta mene muči je da san ja malo popustija ka tvoj anđeo čuvar ako ti sad sanjaš ružno i čutiš ove nemire koje čutiš. Srića je, ako mene pitaš Mil, kad sve ono šta si radila i pričala s Amicom, kad moš dilit s nekin zaista. Uviek nekako sanjaš o nečen, o nekon i s tin svojin čovikon bi se tribalo ostvarit i onda taj imaginarni prijatelj postane stvarni, živi. I ja se bojin da san ja zakaza. Mil, ja se bojin da san ja tebi dosadia, da ti više ne da ne želiš sanjat, nego ne želiš sa mnon sanjat! Mil, ja ne želin da ti odeš igdi!

MILA
Sigurno?

JULIJE
Najsigurnije!

Neko vrijeme su u tišini.

JULIJE
Mi možemo di očemo, samo reci.

MILA
Ajmo u tu Afriku, ali tvoju!

12.

Mila je sama.

MILA
Konačno je i tako je. Nema anđela čuvara, a i Amico već blijedi. Sanjala sam u krug. Penjala san se stepeni-cama i bilo ih je tek nekoliko. Toliko nekoliko da san na moment pomislila kako ih mogu preskočit u jednom. Al su mi čak i u snu moje godine pale napamet pa san išla jednu po jednu. Jednu po jednu i kako jednu pređen tako se nova pojavi na vrhu. Ali dobro je, mislila san, vidin kraj, nešto se goie prelama. Stigla san do vrha, a prelamalo se gore samo još i još stepenica. Išle su cik cak, vijugavo. Kad se više nisan mogla penjat, one su krenule prema doli. Spuštala san se. Dobro je, kažen, ukrotila san ih. Ali one nisu imale kraja. Išla sam gori, doli, sve dalje i dalje. Mora je postala nepodnošljiva. Odjednon se more počelo penjati, a ja san se morala spuštati. Jer su se stepenice spuštale. Samo me nosilo naprid i naprid i zakoračila san u more. Mislila san, super, samo ću se pustit i lebdit na moru do vrha, ali moje noge, one su bile tako teške i priljepljene za stepenice i nastavlja se spuštati sve dublje i dublje. Grcala san more, plakala san, baren san mislila, sve je bilo tako slano u tom moru. I nisan se mogla ugušit, a tila san, samo da se ugušin i da je gotovo.

JULIJE
I onda san te ja probudia?

MILA
Čula san tvoj glas doli negdi u dubini i zvala san te nazad ali mi je samo more uletilo usta i nije bilo zvuka. Onda san zaključila da se ne smin osvrtat, da te ne smin tražit jer se samo tako možda mogu spasit. A zvučalo je ko da me zoveš da ja tebi pomognen, a ne ti meni...i užasno mi je bilo, Jul, ali morala san gazit dalje i dalje.

JULIJE
I onda san te ja probudia?

MILA
I onda si me ti probudia. Ali nisan te tila ostavit, Jul!

JULIJE
To je samo ružan san, nisi me ostavila.

MILA
Tako će bit, Jul.

JULIJE
Mil, ajde spavaj, spavaj!

MILA
Ne mogu sanjat više, sve je ružno, ne želim tako spavat.

JULIJE
Probaj, zamišljaj nešto lipo i onda će postat lipo.

MILA
Ne želim više zamišljat!

JULIJE
Ispričat ću ti nešto lipo!

MILA
Dosta je priča, Julije, ja ih više ne vidin. Ja nisan dovoljno maštovita! Ja ne sanjan više lipo. Ja ne znan pričat priče.

JULIJE
Na prodaju: dječje cipelice. Nikada nošene.

MILA
Šta pričaš?

JULIJE

Ne sićaš se? Najkraća priča na svitu. Priče su
jednostavne, Mil. One su sve šta poželiš da jesu.
Ali moraš poželit.

MILA

Bésame, bésame mucho
Que tengo miedo a perderte
Perderte después

Quiero tenerte muy cerca
Mirarme en tus ojos
Verte junto a mi
Piensa que tal vez mañana
Yo ya estaré lejos
Muy lejos de ti

13.

Julije je sam.

JULIJE

Mil, priče su sve što god ti zaželiš da jesu. Ti je izmaštaš
i onda je pustiš da se dogada. Iako imaš neku svoju
želju kako da ona završi. Ali likovi koji put vuku na svoju
stranu. Nekako ih nonšalantno pričaš otpočetak i oni
odu, a da ti to uopće nisi zaželia. Tako ti likovi ka šta si
ti, Mil, oni odlaze da bi se vratili. Ali šta kad je ovaj drugi
lik, a to san ja Mil, šta kad se ja nalazin tamo di si ti
otišla, a ne tamo odakle si otišla, da mi se vratiš?
Razumiš, Mil? Vraćaš se tamo odakle si otišla. Vraćaš se
tamo natrag. A ovaj otok, naš otok nikad nije bia tvoje
natrag. I moga bi ja ić za tobom, Mil, al ja bi isto iša da
bi se vratia. Natrag. A ne mogu. Ne bi bilo zauvik. Ne
možeš otić u natrag. Možeš se samo vratiti. Kako da se
vratim negdi di nikad nisam bia, Mil? A priče, one moraju
negdi završit. Al zato ih ima puno, Mil. Ima ih besko-
načno.

KRAJ